

og det erklærede Ingeniør Koch sig villig til at udføre det specielle Arbejde for med Hensyn til Varmeapparatet.

Dernæst maa jeg stadig fastholde, hvad jeg sagde i Gaar, at alle, der have set dette Arbejde, have været tilfredse med Udførelsen af alt det haandværksmæssige Arbejde, alt Bygningsarbejdet. Det, der har været Uenighed om, er Arkitektens Arbejde og ikke Haandværksarbejdet. Der er som sagt ikke anden Kritik kommet mig for Øre over noget som helst af det udførte Arbejde ved Fængslet. Og naar nu det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) spurgte mig, hvad Grunden var til Uenigheden mellem Arkitekten og Fængselsdirektøren, er der jo om den Sag skrevet 200 Sider. Det ligger hos Kommissionen, og jeg afventer dens Erklæring; før jeg har faaet den, kan jeg overhovedet ikke udtale mig derom. Og som sagt, paa 200 Sider kan der staa forfærdelig meget. (*Martin Olsen*: Der maa dog være en Pointe). Ja, der er vist mange. Dernæst blev jeg i Gaar spurgt om, hvad Dr. Erlandsen skulde indkaldes som Vidne for. Det er ikke mig, men Fængselsdirektøren, der ønsker ham indkaldt for Kommissionen, og jeg haaber, at Fængselsdirektøren vil spørge ham om alt det, han ønsker at spørge ham om. Der blev saa spurgt om, hvilke Indvendinger Dr. Erlandsen har gjort mod Byggeforetagendet. Det vedrører Cellernes Størrelse, som jeg sagde i Gaar; men ogsaa de Klagepunkter, som ere komne frem efter den 31. Januar, ere forelagte de tre paagældende Herrer til Afgørelse. Jeg faar altsaa ogsaa paa dette Punkt at vide, om der er nogen Berettigelse i Klagerne eller ej. Men før jeg faar de Herrer's Udtalelse, kan jeg ikke udtale mig i Sagen. Jeg vil ikke her indlade mig paa en Bedømmelse af Arkitekt Nyebølle; jeg vil ikke sige et Ord til Forsvar eller Angreb; jeg har raadspurgt de tre Herrer, og før jeg har faaet deres Udtalelse, Mening eller Skøn, er jeg uberettiget til at udtale mig derom.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) anerkendte ogsaa, at jeg naturligvis, naar jeg havde spurgt nogle Folk til Raads, maatte tage den Stilling at vente med at udtale min Mening og Dom, indtil jeg havde faaet deres Udtalelse. Det ærede

Medlem fra Slagelse kom da heller ikke nærmere ind paa nogen Kritik, men kom væsentligst ind paa det almindelige Spørgsmaal om Licitationsvæsenet og knyttede det naturligvis til den foreliggende Sag og til nogle Bemærkninger om Licitationer, hvorfor man var gaaet frem paa den Maade, man var, ved dette Fængsel. Jeg vil som Svar til det ærede Medlem blot med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad jeg sagde, da det Spørgsmaal forrige Aar var til tredie Behandling — det staa i Folketingstidenden Sp. 7465—66 —:

„Dernæst tager jeg absolut Afstand fra den Udtalelse, at her skulde være Tale om et Princip. Jeg vil paa det bestemteste værge mig imod, at man, naar vi f. Eks. til Efteraaret komme med et Forslag om en Sindsygeanstalt eller lignende, og jeg siger, at Anlægget skal bortliciteres, saa siger: Ministeren tager nu det stik modsatte Standpunkt af det i Foraaret, da det drejede sig om Straffeanstalten. Her er ikke Tale om noget Princip, men om at tage det enkelte foreliggende Tilfælde for sig, hvor vi have fremskaffet bestemt bindende Tilbud. Foranledningen — det har jeg omtalt før — skete fra Folketingsudvalgets Side. Vi have dette Tilbud til Prøve, og man finder det godt og billigt. Men saa forekommer det mig uforsigtigt handlet at slaa det til Side for at gaa til det usikre, gaa til Licitation for Princippets Skyld, lad det saa blive højere eller lavere. Jeg mener, at man ikke skal være Principrytter paa noget Punkt. Hvis Forholdet var det, at jeg altid i Folketinget havde hørt, at Statens Byggeforetagender hidtil vare udførte paa den økonomisk bedste, den billigste Maade, var det en anden Sag. Men det har jeg ikke hørt i den Tid, jeg har været her. Jeg har hørt, at de vare meget dyrere end beregnet, dyrere, end de burde være, og at Staten bygger dyrere end private. Naar man saa kommer og forsøger at gaa en Vej, som private sommetider gaa, bliver der sagt, at det er forkasteligt, og stillet Ændringsforslag om at slaa det ned”. Det var mit Motiv forrige Aar, det er sagt her i Tinget, før denne Sag blev afgjort ved Afstemningen; selve Princippet, som det ærede Medlem talte om, har jeg altsaa aldeles ikke udtalt mig om den Gang, jeg har udtrykkeligt værget mig imod, at der her